

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-6Csp/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8423200598
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8423200598.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, o zaplatenie sumy 283,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu žalobou doručenu Okresnému súd Kežmarok dňa 28.03.2023 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 283,07 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 232,50 eur od 29.09.2020 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 265,07 eur od 29.09.2020 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.09.2017 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 402,- eur tak, že sumu 354,90 eur čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 47,10 eur predstavujú poplatky, ktoré účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil len sumu vo výške 360,- eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa tvrdenia právneho predchodcu žalobcu v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 28.09.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Žalovaný má tak po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 283,07 eur pozostávajúce zo žalovanej sumy z titulu zvyšku úverovej istiny vo výške 232,50 eur, z titulu dlžných úrokov z úveru vo výške 28,79 eur, z titulu dlžného poistného z úveru vo výške 3,78 eur a z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,- eur. Právny predchodca žalobcu okrem toho požadoval aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 232,50 eur od 29.09.2020 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 265,07 eur od 29.09.2020 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných

prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru s kópiou doručky a výpis právneho predchodcu žalobcu z obchodného registra.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 15.06.2023. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. Podaním doručeným súdu dňa 11.07.2023 právny predchodca žalobcu - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713 navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil do konania vstup spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 13.07.2023 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2023.

6. Nakoľko hodnota spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a o veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.08.2023, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v súlade s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 14.06.2023 a súčasne na webovej stránke súdu. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a všetkými listinnými dôkazmi predloženými právnym predchodcom žalobcu, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 16.09.2017 Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,80 % a poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 400,- eur a výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 354,90 eur (tiež uvedená ako cena tovaru alebo služby), výška čerpania revolvingového úveru bola 400,- eur s mesačnou splátkou 37,82 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur, splatením revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach a s celkovou čiastkou 453,84 eur.

9. Z výpisu z úverového účtu žalovaného na čl. 25 spisu a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov na čl. 27 mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 354,90 eur dňa 18.09.2017 financovaním na účet predajcu a na úhradu vyčerpanej sumy uhradil sumu v celkovej výške 360,- eur v 30 splátkach vo výške 12,- eur.

10. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 01.10.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 28.09.2020 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 283,07 eur zloženej z úrovej istiny vo výške 232,50 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 32,57 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,- eur. Podľa kópie doručky na čl. 28 spisu bolo oznámenie doručené žalovanému dňa 12.10.2020.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 16.09.2017 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Je nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný vyčerpal sumu 354,90 eur a na úhradu tejto sumy zaplatil 360,- eur. Súd má za to, že tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 400,- eur, ďalej, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 354,90 eur, cena tovaru alebo služby 354,90 eur, pričom žalovaný v skutočnosti z úveru čerpal 354,90 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn.7C/325/2014).

22. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom tieto sú splatné vždy k 10.dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od

400,- eur až do 5.000,- eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy, keď aj z predloženého rozpisu – výpisu z úverového účtu žalovaného na čl. 25 spisu vyplýva, že raz bola v splátke istina vo výške 8,57 eur, úrok vo výške 2,50 eur, poistenie vo výške 0,63 eur a následne bola istina vo výške 4,26 eur, úrok vo výške 7,11 eur, poistenie vo výške 0,63 eur, neskôr istina vo výške 4,55 eur, úrok vo výške 6,82 eur, poistenie vo výške 0,63 eur a pod., pričom sa stále menila výška splátky istiny a úroku. Nemôže byť vecou svojvoľne veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade - aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Okrem toho je súd toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyše, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23.6.2016 sp.zn.13C/66/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.9.2016 sp.zn.7Co/281/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.1.2016 sp.zn.7Co/694/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.6.2016 sp.zn.1Co/662/2015).

23. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

24. Vo vzťahu k tvrdeniu právneho predchodcu žalobcu, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpal sumu 402,- eur, súd považuje za potrebné uviesť, že toto tvrdenie právny predchodca žalobcu nepreukázal. Z dôkazu nim predloženého na čl. 27 spisu Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov vyplýva, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 354,90 eur, a to dňa 18.09.2017, pričom sám právny predchodca žalobcu v podanej žalobe uviedol, že sumu 47,10 eur predstavujú poplatky v súlade s úverovou zmluvou. Súd teda na rozdiel od právneho predchodcu žalobcu, za výšku reálne vyplatenej sumy revolvingového úveru považoval len sumu 354,90 eur, keďže suma 47,10 eur ako poplatky nemôže byť považovaná za súčasť výšky úveru (viď legálna definícia celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. ako aj rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku

v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené).

25. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpal sumu 354,90 eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie právneho predchodcu žalobcu, že na túto sumu uhradil žalovaný sumu 360,- eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami. Nakoľko však žalovaný túto sumu právnenému predchodcovi žalobcu ešte pred podaním žaloby zaplatil, a teda celú vrátil, jeho dlh zanikol splnením, a preto žalovaný už nie je povinný vrátiť žalovanú sumu žalobcovi. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby bol v spore v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad. V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.